

Drahí bratia a sestry v Kristovi!

Prvýkrát sa vám prihováram takto – pastierskym listom. Hoci som len pred niekoľkými dňami prevzal biskupský úrad v našej diecéze, vy už máte právo vedieť, aké bude základné duchovné smerovanie mojej služby.

A preto rád využívam túto tradičnú príležitosť a píšem vám, aby som poukázal na jeden podstatný prvok nášho duchovného života.

Dnešný Sviatok sv. Štefana – prvomučeníka sa v Cirkvi slávi už od roku 411, ako to dosvedčuje prastarý sýrsky breviár. Neskôr *Hieronymovo martyrológium*, ktoré vzniklo krátko po roku 431, kladie sviatok sv. Štefana práve na dnešný deň, 26. december. Takto sa svätý prvomučeník stal jedným z troch sprievodcov novonarodeného Božieho Syna – Ježiša Krista vo vianočnom období a v jeho liturgii.

Keď Cirkev v tomto vianočnom čase slávi sviatok mučeníka Štefana, jej zámerom je vyzdvihnúť Štefanovo duchovné spojenie s Pánom Bohom. *Sväté písmo* hovorí, že Štefan bol „plný milosti a sily“, a že bol „plný Ducha Svätého“ (porov. Sk 6, 8; 6, 55). Najmä cez Vianoce by sme mali všetci považovať o tom, ako dôverne, a ako hlboko sme spojení s Kristom Pánom my kresťania dvadsiateho prvého storočia – a konkrétne ja sám. Ježiš zázračne prišiel na tento svet počatý mocou Ducha Svätého a narodený z Panny Márie. On urobil prvé potrebné kroky smerom k nám ľuďom a my teraz, vďaka jeho veľkodušnosti, máme veľkú príležitosť vykročiť k nemu. Môžeme sa – a mali by sme sa – s ním duchovne spojiť, aby sme aj my boli „plní milosti a sily“.

Veľký cirkevný učiteľ, sv. Augustín, zdôrazňoval, že ak človek chce žiť s Kristom, teda v Kristovom duchu, nevyhnutne musí žiť v Kristovom tele. Žiť v Kristovom tele podľa *Nového zákona* znamená žiť v Kristovej cirkvi a pravidelne prijímať Eucharistiu. Najkrajšie a najdokonalejšie spojenie s Kristom Pánom tu na zemi totiž existuje vo svätom prijímaní. Potrebnosť Eucharistie pre vzťah k Pánu Bohu, pre celý náš duchovný život, stojí na prvom mieste v celej sviatostnej ekonómii spásy – tak to naplánovala Božia múdrosť. Preto objavujme nanovo túto Najsvätejšiu sviatosť s radosťou a dôverou. Prežívajme ju predovšetkým ako nevyhnutne hlbokú potrebu, a zakaždým znovu očakávanú Božiu milosť, aby sme dodali našej ceste k svätosti a nášmu kresťanskému životu novú silu a elán.

Pravdaže, na hodné sväté prijímanie sa musíme zakaždým náležite pripraviť. Jasne to prikázal aj apoštol Pavol, keď Korint'anom napísal: „*Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie.*“ (1 Kor 11, 27-29) V línii tohto Pavlovho príkazu neustále platí cirkevná zásada, podľa ktorej: „*Kto si je vedomý ťažkého hriechu, musí skôr, ako pristúpi k prijímaniu, prijať sviatosť zmierenia*“ (*Katechizmus Katolíckej cirkvi* 1385).

Pritom s nepredstieraným súcitom viem, že aj medzi vami, drahí veriaci, sú takí, ktorí z dočasných, a zatiaľ neprekonateľných príčin, nemôžu pristúpiť k svätej spovedi a následne k prijímaniu. Aj takíto veriaci sú však Bohom milovaní a veľmi im odporúčam, aby sa naučili a často praktizovali tzv. duchovné sväté prijímanie. Je to

starý a osvedčený súkromný úkon nábožnosti; jeho oficiálne korene siahajú do roku 1000. Duchovné sväté prijímanie je vrúcna túžba – vyjadrená najmä modlitbou a pôstom – ktorou sa Oltárna sviatosť neprijíma skutočne, ale len v duchu. Duchovné sväté prijímanie nie je sviatosť. Pomáha však človeku na ceste k Bohu a môže byť pre neho veľkou posilou dovtedy, pokiaľ sa nebude môcť spojiť s Kristom Pánom riadnym sviatosťným spôsobom.

Ako viete, na Slovensku prežívame *Rok svätých Cyrila a Metoda*, a zároveň aj celosvetový *Rok viery*. Oba tieto roky navzájom súvisia a dopĺňajú sa. Veď jadrom celej misijnej služby svätých solúnskych bratov bola práve viera. Svätý Otec Benedikt XVI. počas svätej omše pri otvorení *Roku viery*, dňa 11. októbra 2012, povedal:

„Rok viery, ktorý dnes začíname, je úzko prepojený s putovaním Cirkvi v posledných päťdesiatich rokoch. Od koncilu, prostredníctvom magistéria Božieho služobníka Pavla VI., ktorý v roku 1967 tiež otvoril *Rok viery*, až po *Jubilejný rok 2000*, v ktorom blahoslavený pápež Ján Pavol II. zveril celé ľudstvo Ježišovi Kristovi ako jedinému Spasiteľovi včera, dnes i naveky. Medzi týmito dvoma pápežmi – Pavlom VI. a Jánom Pavlom II. – jestvovalo hlboké a plné zblížovanie sa v Kristovi ako centre vesmíru i dejín, a zároveň apoštolská horlivosť pre jeho ohlasovanie svetu. Ježiš je stredobodom kresťanskej viery. Kresťan verí v Boha prostredníctvom Ježiša Krista, ktorý zjavil jeho tvár. On je naplnením *Písma* i jeho definitívnym vysvetlením. Ježiš Kristus nie je iba objektom viery, ale ako hovorí *List Hebrejom*, on je „pôvodcom a zavŕšiteľom viery“ (*Hebr 12, 2*).

Vieme, drahí bratia a sestry, že nielen teraz vo vianočnom čase, ale vždy je vrúcnou túžbou väčšiny ľudstva žiť pokojne, šťastne a plnohodnotne. Namiesto toho sme, žiaľ, stále svedkami nepravostí a tragédií na rôznych miestach našej planéty. My veriaci by sme však nemali zmalomyselnieť. Práve viera v Krista a časté sväté prijímanie nám dáva silu, aby sme s dôverou hľadeli do budúcnosti, tak ako sv. Štefan. Vieme, že zlo odjakživa sídli v ľudských srdciach a iba vtedy, keď sa človek, ktorého sa Kristus dotkne, nechá ním „podmaniť“, stane sa schopným šíriť okolo seba pokoj a lásku. Ako pravidelní prijímatelia Eucharistie a sviatosti zmierenia sme zvlášť určení šíriť vo svete nádej, dobro a pokoj.

Zároveň sa usilujme aj o to, aby naše náboženské poznanie bolo prehĺbované a permanentne dopĺňané, najmä s ohľadom na nové etické výzvy, a aby vždy zostávalo zakotvené v usmerneniach Učiteľského úradu Cirkvi.

Prajem vám, drahí bratia a sestry, aby ste tento posvätný vianočný čas, v ktorom si pripomíname narodenie Pána Ježiša, prežili s pokojom v srdci, v hlbokom a obohacujúcom spoločenstve v kruhu vašej rodiny i s vašimi duchovnými pastiermi vo farských spoločenstvách. Slovanami, ktorými sa náš Pán, Ježiš Kristus, obrátil na apoštolov vo večeradle a vzývajúc Pannu Máriu, Kráľovnú pokoja, vás všetkých srdečne pozdravujem: Pokoj, pokoj všetkým a každému z vás!

Požehnané a milostiplné Vianoce i nasledujúci celý nový rok!

Z celého srdca vám všetkých žehná váš biskup